

[Indenrigsministeren]

get, er, at det er rimeligt. Hr. Glønborg sagde, at man måtte sikre, at behandlingen af ansøgningen om statsborgerskab ikke blev ringere, end den er nu. Jeg blev egentlig helt bekymret, men heldigvis fortsatte hr. Glønborg med at sige, at man måtte fortsætte den gode behandling, man har. For sandheden er, at det er et af de områder, hvor man har en god behandling, men det er en utrolig omfattende behandling, der involverer hjemstedskommune eller bopælskommune, politimyndighed, Justitsministerium til tider og Indenrigsministerium. Det er en utrolig omfattende behandling. Det er rimeligt afmålt, også når man ser på, hvad man skal betale i andre lande, som vi med rette kan sammenligne os med. Det er altså ud fra en rimelighedsbetragtning, at beløbet 3.000 kr. er fastsat.

Det er en stor dag for dem, der får statsborgerskab. Det er en stor dag. Det er noget, man godt ved man ikke har krav på. Det er noget, man gør sig fortjent til. Derfor er der ikke noget modsætningsforhold til, at man også betaler et bidrag selv for behandling af det og det, som man kan vinde ved statsborgerskabet.

Derfor er det også afgørende for mig at sige til hr. Knud Lind, at beløbet ikke er sat for, at man skal begrænse antallet af ansøgninger. Det er ikke ud fra et ønske om, at personer, der lever og opholder sig i dette land, og som har et dybt ønske om at blive danske statsborgere, af den grund skulle afskæres fra det. Det mener jeg heller ikke at beløbet gør.

Som det også er nævnt, gælder det som hovedregel, at der er mange år, hvor man tænker over tingene og kan spare op. Når fru Birthe Hansen spørger: Hvad med bistanndsklienter? – er det trods alt sådan, at de personer, der har lovligt ophold her i landet – det gælder også dem, der ikke er danske statsborgere – er omfattet af samme bistanndssystem. Disse regler er jo fastsat ud fra, at man skal kunne leve på et rimeligt niveau som andre, hvor andre er dem, der ikke er i bistanndssystemet. Der er ingen grund til her at gøre forskel mellem dem, der tjener deres penge – måske på lavindkomstområder – og dem, der er i bistanndssystemet.

Jeg mener, at alle, der opholder sig i så mange år, som man skal for overhovedet at komme i betragtning til at opnå statsborgerskabet, er i stand til at præstere det beløb, der her er tale om. Jeg finder niveauet rimeligt og egentlig kun som en afspejling af, at det er en alvorlig sag, at

man overhovedet ansøger. Det er noget, man tænker over at gøre, for det er virkelig et ønske, man har.

Hr. Knud Lind spørger konkret, om disse erklæringssager, hvor der er en mindre regulering vedrørende det bureaukratiske element, er i overensstemmelse med loven. Men det er det, fordi det er i loven, at det er fastsat. Det er i loven her, at det er fastsat, at de har krav på statsborgerskab. Normalt søger man om naturalisation, så det er ikke et krav, man har på at blive statsborger. Man kan søge om det og gøre sig fortjent til det ved at opfylde de kriterier, som Folketinget i skiftende tider stiller. Når det gælder erklæringssagerne, er der derimod tale om personer, der efter loven har krav på at blive danske statsborgere – f.eks. igen. Jeg kan nævne et eksempel eller to. Det gælder for tidligere danskere, der har været udenlandsk gift, der vender hjem. De har krav på efter loven at generhverve deres danske statsborgerskab. I øvrigt gælder det efter loven også for nordiske statsborgere, der har haft lovligt ophold her i landet i mindst 7 år.

Forskellen ligger altså i, at i erklæringssagerne er det allerede i loven sagt af Folketinget, at den gruppe har krav på at blive statsborgere, hvorimod alle andre overhovedet ikke har noget krav, men efter Folketingets kriterier kan gøre sig fortjent til det.

Jeg håber, det er muligt at samle bred tilslutning om dette meget rimelige lovforslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil sige til ministeren, at når ministeren mener, at det for den, der får indfødsret, vil være en stor dag, den dag, hvor man får det, og som man så med glæde vil betale de 3.000 kr. for, vil ministeren så fortælle mig, hvis man får afslag – for det fremgår nemlig ikke af forslaget – om man så får pengene tilbage?

Det var den ene ting. Så talte indenrigsministeren om bistanndssystemet. Jeg er fuldt ud klar over, at i det øjeblik man har ophold her i landet, bliver man ligestillet med en dansk borger med hensyn til bistanndssystemet, men det var ikke det, jeg spurgte om.

Hr. Knud Lind hævdede, at i det øjeblik man fik dansk indfødsret, så begyndte man at nasse – som hr. Knud Lind så pænt siger – på systemet, for så fik man børnetilskud, børnepenge